

Luksusbeskatning. At Luksusbeskatningen den Gang kunde have givet helt anderledes Penge end nu, er givet. Men desværre var jo den Gang ingen af de tre Partier at faa i Tale. Nu er dog altsaa Partiet Venstre kommet til Forstand og til Forstaaelse af, at her er en rimelig Kilde til Beskatning, og jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at skulde det en Gang igen falde i de radikal-socialdemokratiske Partiers Lod at blive Regeringspartier, vil det ogsaa gaa dem nogenlunde godt at fordøje Kost af den Art. Kun er det Skade, at der skulde gaa saa mange og ikke mindst mange gyldne Aar, hvor denne Beskatning kunde have givet for Statskassen i høj Grad tiltrængte Penge, men hvor man af ubegribelig Uforstand ikke har villet gaa med til en Beskatning af den Art.

I Forbindelse med hele den økonomiske Situation staar i høj Grad den danske Kronens Stilling, alene af den Grund, som er paapeget fra forskellig Side, og som jeg ogsaa har været inde paa, at man gennem de under den nuværende Regering gjorte udenlandske Statslaan i høj Grad er gaaet ind i en Valutaspekulation. Om Ordet Spekulation føles behageligt eller ikke, kan være en Smagssag; jeg ser ikke noget uhæderligt i at spekulere — kun skal man helst spekulere heldigt, for ellers er det ikke saa rart. Denne Spekulation gik altsaa ud paa, at den danske Krone i Løbet af saa og saa mange Aar vilde være saa langt bedre, end den var paa det daværende Tidspunkt. Om dette Spørgsmaal føres der jo betydelige Forhandlinger og ikke kortfattede Forhandlinger.

Om Grundene til den danske Kronens Stilling er der forskellige Meninger, men jeg tror dog, man har Lov til at sige, at Grundene samler sig om tre Ting; For det første den gennem Aarene daarlige økonomiske Balance i Statshusholdningen, for det andet: for mange Sedler, og for det tredje: den daarlige Handelsbalance. Med Hensyn til det første tror jeg, man har Lov til at sige, at ikke mindst det konservative Parti, ogsaa i høj Grad Partiet Venstre, har gjort meget for at skaffe økonomisk Balance i Statsregnskabet, hvorimod de radikale Partier har modarbejdet dette, saa stærkt som de formaaede — til alt Held var det ikke stærkt nok.

Hvad det andet angaar, Seddelmængdens Størrelse, er man inde paa et Problem, som jeg i alt Fald ikke paa nogen Maade kan trænge til Bunds i. At Nationaløkonomeerne er uenige, er kun, hvad man kunde vente sig. Men at Forholdet har nogen For-

bindelse med den lave Valuta, det tror jeg lige godt de fleste vil erkende. Det ærede Medlem Hr. Rode vilde frakende dette Forhold enhver Indflydelse paa den danske Krone. Jeg tror, det ærede Medlem har Uret. Det ærede Medlem kom ind paa en Tankegang, som formentlig var den: Hvad nyttede det at nedskrive Kronen? saa vilde den kort efter fortsætte sin Vandring nedad. Der tror jeg, det ærede Medlem springer over et Moment, som efter min Opfattelse indgaar i alle, i alt Fald de mere forstandige Nationaløkonomers Tanke, naar der er Tale om at nedskrive Kronen, det nemlig, at samtidig skulde Guldmøntfoden genindføres. For kommer den Bestemmelse ikke med, vil jeg give det ærede Medlem ganske Ret, saa vil det ogsaa efter mine Begreber være det fuldkomneste Galimatias.

Som sagt, jeg tror ogsaa, dette Problem har en vis Interesse. Men jeg tror, at det, der har den afgørende Indflydelse i Øjeblikket — ligesom jeg ogsaa tror, det ærede Medlem Hr. Rode ser saaledes paa Sagen —, det er vor daarlige Handelsbalance. Og dér bliver Spørgsmaalet: Er her overhovedet en Opgave for nogen at hjælpe til at skaffe den bedre, eller mener man det rigtigst at lade Tingene gaa deres skæve Gang og saa gaa ud fra, at den lave Valuta i Kraft af den ringe Købeevne, Kronen efterhaanden faar, vil bevirke, at der købes mindre og mindre fra Udlandet? Jeg ved meget vel, at der er dem — og det Folk, som har Indflydelse —, der mener, at den Vej at lade Tingene gaa deres skæve Gang i dette som i de fleste andre Forhold er den rigtige. Jeg har ikke den Tro, idet jeg nemlig gaar ud fra, at vel kan det have sine Behagelighed at køre ned ad en Bakke, ikke mindst naar man er paa Cykle, saa gaar det jo let; men lige saa sikkert som jeg ved, at naar jeg paa Cycle kører ned ad en Bakke, skal jeg op ad en anden, lige saa sikkert tror jeg, man maa se den Sandhed i Øjnene, at vel kan det have visse øjeblikkelige Fordele for Økonomien, at man i Forhold til andre Lande har en lav Valuta, navnlig saa længe Valutaen bevæger sig nedad, men den Dag Valutaen skal bevæge sig den modsatte Vej, bliver det ubehageligt. Og at vi en Gang skal have en ordentlig stabil og ikke for lav Valuta, derom tror jeg, de fleste er enige.

Saa bliver da Spørgsmaalet, hvad der overhovedet kan gøres for at forbedre vor Handelsbalance, og jeg maa dér sige, at jeg kan ikke se anden Vej end den at gøre det dyrere at købe udefra. Jeg har ingen Tro til, at Folk af egen fri Villie er saa forstandige, at de ikke bruger deres Penge, naar de